

Posudek vedoucího diplomové práci KP FAMU

Název diplomové práce: Audiovizuální výchova inspirovaná Hejného metodou

Autorka diplomové práce: BcA. Mária Môtovská

Autor posudku / vedoucí diplomové práce: MgA. Jiří Forejt

Doporučené hodnocení: A

Hned v úvodu si dovolím poznamenat, že diplomovou práci slečny Môtovské považuji svým zaměřením i kvalitou zpracování za nadstandardní až výjimečnou. Autorce se podařilo kreativním způsobem využít své studijní zaměření, producentskou orientaci i dlouhodobý zájem o obor filmové a audiovizuální výchovy a přetvořit je do komplexního textu, který synergicky propojuje teoretické znalosti, původní výzkum i práci na vlastním producentském projektu. Autorka se ve svém úsilí koncentruje na věkovou skupinu dětí a mladých lidí od 12 – 14 let. Jedná se o věkovou kategorii, která se vymaňuje z vlivů svých rodičů a vytváří si autonomní divácké návyky. Úvaha o preferencích a divácké gramotnosti této cílové skupiny je z mého pohledu klíčová pro celý audiovizuální průmysl.

Český filmový průmysl dlouhodobě rezignuje na tvorbu obsahu pro danou cílovou skupinu. Výsledkem toho je, že tato početná skupina saturuje svá divácká očekávání v komerčních filmech (nejčastěji) americké produkce. Přitom existence specializovaného kanálu České televize, pestrost výzev Státního fondu kinematografie i rozvoj internetových platforem přímo vybízí, aby se čeští autoři pokusili o původní tvorbu pro tento okruh diváků. Nemusíme přitom dodávat, jak je tato věková skupina podstatná v dlouhodobé perspektivě.

Autorka svou prací dokazuje, že obor filmové a audiovizuální výchovy, který je v České republice (na rozdíl od jiných evropských zemí) filmovým průmyslem přehlížen, může nabízet inspirativní perspektivu mladým producentům i autorům. Z mého pohledu předložená práce poskytuje další argument k tomu, aby se obor filmové výchovy stal tématem rezonujícím napříč katedrami naší fakulty. Měli bychom naše studenty podporovat v tvorbě interdisciplinárních projektů tohoto typu. Pro sesterskou divadelní fakultu je tento princip samozřejmostí, což prokazuje existence kateder Výchovné dramatiky a Autorské tvorby a pedagogiky. Mária zaměřením své práce vybočuje ze standardního okruhu témat diplomových prací. Svým způsobem se však situuje do role průkopníka, který jasně a konkrétně poukazuje na potenciál takového interdisciplinárního uvažování.

Pramennou základnu a okruh citované literatury i internetových zdrojů považuji za dostatečné. Autorka tyto zdroje obohacuje (nadstandardně) o vlastní výzkum realizovaný formou dotazníkového šetření i formou diskuzí a individuálních rozhovorů. Výstupy výzkumu jsou analyzovány v textu samotné práce. V rámci příloh diplomové práce jsou k nahlédnutí také ukázky z vyplněných dotazníků. Autorka svůj text průběžně konzultovala s vedoucím práce. Naše společné konzultace se věnovaly zejména snahám o tematické zúžení. Z mého pohledu se tato snaha zdařila. Text diplomové práce plyne jako řeka v logické souslednosti od obecného ke konkrétnímu. Zamyšlení nad specifiky digitální doby přechází do úvah o hodnotových prioritách našeho rigidního vzdělávacího systému. V Hajného metodě autorka nalézá myšlenkový systém – konstrukt, který v první řadě popisuje, aby ho následně aplikovala na obor filmové výchovy. K tomuto faktu bych chtěl poukázat na přínos takového kroku pro celý obor filmové výchovy, protože Mária je první, kdo se o tuto aplikaci pokusil. Taková snaha je o to vzácnější, protože filmové výchově zcela chybí potřebná didaktika – úvahy o potenciálu Hajného metody považuji

za hozenou rukavici. Následně autorka předkládá analýzu původního výzkumu v dané cílové skupině. V závěru práce aplikuje získané poznatky ve vlastním producentském projektu. Tento dramatický oblouk, jež se klene nad celou prací, je obdivuhodný. Za dílčí nedostatek práce považuji snad jen stručnost argumentaci referující o konkrétních způsobech přenosu Hajného metody do programu festivalu. Aplikace Hajného „desatera“ do didaktické náplně jednotlivých festivalových aktivit by si zasloužila zevrubnější rozvedení.

Důraz, kterou diplomová práce klade na pedagogický rozměr práce s dětmi a mladými lidmi, by mohl při nepozorném čtení vyvolávat dojem, že se práce svým zaměřením míjí s profesní orientací katedry produkce. Ve skutečnosti je tomu však právě naopak. Autorka zhmotňuje své teoretické poznatky v konkrétním producentském projektu (Young Film Festival), který prokazuje úroveň její producentské vyspělosti. Finanční plán festivalu je zajištěn grantově, autorka utváří charakter jeho programu, koordinuje širší tým spolupracovníků. Mária je iniciátorkou přenesení tohoto mezinárodního projektu do České republiky. Projekt tedy stvořila prakticky z ničeho.

S ohledem na obsahové kvality práce, dodržení veškerých formálních náležitostí pro tvorbu diplomových prací, kvalitně zpracované pramenné základně, aspiraci na původní výzkum, praktickým dopadům autorčina festivalového projektu, doporučuji práci k obhajobě. S čistým svědomím zároveň doporučuji zkušební komisy, aby autorce udělila hodnocení A.

V Praze dne 1. 6. 2019